

Projekter, som blev bearbejdede af Kommissionen gennem et nedsat Underudvalg, bestaaende af de fem Arkitekter, de fem Repræsentanter for de Institutioner, som siden skulde bruge Slottet, samt Overpræsident Oldenburg som Formand. Dette Underudvalg indstillede til den samlede Kommission at præmiere 6 af Projekterne, 3 med første, 2 med anden og 1 med tredje Præmie, og denne Indstilling blev med alle Stemmer mod een vedtagen af den samlede Kommission. Den ene var, som bekendt, Kammerherre Meldahl. Dermed var — foreløbig i alt Fald — Kommissionens Arbejde efter Loven endt. Hvad der nu videre skulde ske, omtales i Lovens § 3, hvor det hedder: „Naar denne Skitsekonkurrence er endt, kan Ministeren for offentlige Arbejder enten overdrage en eller flere af de konkurrerende nærmere at bearbejde de af dem indgivne Projekter, eller lade afholde en ny Konkurrence imellem de præmierede Deltagere i Skitsekonkurrencen, ved hvilken der da vil være at levere fuldstændige Planer og Overslag“. Dette var altsaa overladt Ministeren for offentlige Arbejder selv at bestemme, men Kommissionen havde enstemmigt indstillet til Ministeren at følge det første Alternativ, at overdrage en eller flere af de præmierede at bearbejde Planerne. Jeg fulgte heri Kommissionens enstemmige Indstilling, afholdt mig altsaa fra at udskrive en ny Konkurrence. Dermed var Kommissionens Arbejde, saaledes som det var beskrevet i Loven, endt. Nu stod det til mig at handle videre paa egen Haand. Det første, jeg havde at gøre, var at afgøre, hvilke af de præmierede Arkitekter der skulde anmodes om nærmere at bearbejde deres Planer. Jeg ønskede dog i saa Henseende at modtage Raad fra dem indenfor Kommissionen, som jeg mente vare nærmest kaldede dertil, nemlig de fem Arkitekter og dens ny Formand, min nuværende Kollega, Udenrigsministeren. Min Raadslagning med disse gav det Resultat, at de alle med Undtagelse af en enkelt, Kammerherre Meldahl, tilraadede mig kun at rette Henvendelse til de 3 først præmierede. De modtog alle Hvervet, og jeg gav dem den Frist, der var forudsat, nemlig 5 Maaneder, denne Frist er ogsaa overholdt, de have alle afleveret deres Pro-

jekter i Løbet af de 5 Maaneder, som udløb den 9. Oktober. Saa stod det ifølge Loven til mig, om jeg paa egen Haand vilde træffe Valget mellem de tre foreliggende Projekter og saa forelægge det, jeg valgte, til Rigsdagens Beslutning. Ogsaa her ønskede jeg imidlertid at raadføre mig med dem indenfor Kommissionen, der maatte være særlig kaldede til at udtale deres Mening, og det var foruden de fem Arkitekter og Kommissionens Formand og Næstformand tillige de fem Repræsentanter for de 3 Institutioner, der skulde bruge Slottet: Kongen, Rigsdagen og Højesteret, med andre Ord Rigsdagens to Formænd, Kongehusets to Repræsentanter og Højesterets Justitiarius. De blev tilkaldt, og jeg bad dem, efter at de vare gjorte bekendte med de ny foreliggende Projekter med tilhørende Beskrivelser og Overslag, at sige mig deres Mening om følgende to Ting: først om Projekterne fyldestgjorde de Krav, som de 3 Institutioner havde stillet til dem, altsaa om de vare brugelige for dem, og dernæst, hvilket af disse Projekter man i al Almindelighed burde foretrække fra de 4 af de 5 Arkitekter, som jeg havde kaldt til Raads, modtog jeg ikke Svar paa noget af disse Spørgsmaal, idet de overleverede mig den fælles Erklæring, som er aftrykt som Bilag til Forslaget, og som gaar ud paa, at de finde det hele Grundlag forfejlet og derfor ikke ønske at udtale sig om noget af Projekterne. Hvor meget jeg end foreholdt dem, at de jo frit kunde have deres Mening i saa Henseende og dog vel nok kunde udtale sig om, hvorvidt de 3 Projekter fyldestgjorde de Krav, der fra Institutionernes Side maatte stilles, og hvilket af dem, der, naar Valget stod imellem dem, burde vælges, blev de ved deres. De ønskede ikke at udtale mere, end der staar i den Erklæring, som de Herrer kende, og der staar i Virkeligheden ikke andet om disse 3 Projekter end dette, at man med Hensyn til det ydre maatte foretrække de to: Clemmensens og Nyrops, og navnlig Clemmensens; med Hensyn til det indre udtales der intet, og paa udtrykkelig Forespørgsel bekræftedes det, at derom vilde man ikke udtale sig. I øvrigt fik jeg fra anden Side paa det Spørgsmaal, om de her foreliggende Tegninger vare brugelige for de Institutioner, der skulde